

นวัตกรรมการศึกษา

"การสร้างเสริมนิสัยรักการอ่าน ด้วยนิทาน"

โดยใช้เทคนิค ๓R

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

โครงการ Innovation For ThaiEducation (IFTE) นวัตกรรมการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษา
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

นางสาวสุดารัตน์ มังลา
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

รายงานการสร้างนวัตกรรมการศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทานโดยใช้เทคนิค ๓R ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุบ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ นี้ ได้ใช้กิจกรรม Cup song เพื่อกระตุ้นสมองให้พร้อมเรียนรู้ สื่อการสอนและเกมประกอบการสอน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของนักเรียน ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน นักเรียนมีความพึงพอใจและมีความสุขในการเรียนวิชาภาษาไทย ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย สร้างทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืนให้กับนักเรียน

ผู้รายงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะมีประโยชน์สำหรับนักเรียนและผู้นำไปใช้ต่อไป

สุภารัตน์ มั่งลา

แบบรายงานการสร้างนวัตกรรม

๑. **ชื่อนวัตกรรม** การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทานโดยใช้เทคนิค ๓R ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุบ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

๒. ชื่อผู้สร้าง

ชื่อ นางสาวสุภารัตน์ นามสกุล มังลา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ -
โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุบ เขต/อำเภอ บรบือ จังหวัด มหาสารคาม โทร -
มือถือ ๐๘๐-๓๖๑-๒๔๓๐ E-mail address : wonsan๑๐๑@gmail.com

๓. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

- ☒ แสวงหานวัตกรรม/แบบอย่างที่ดีจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือ ทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่
☐ การสร้างนวัตกรรมใหม่

๔. ประเภทของนวัตกรรม

- ☐ การบริหารจัดการศึกษา ☒ การจัดการเรียนรู้ ☐ การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

๕. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านคือเครื่องมือสำคัญของการเรียนรู้ และการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมการอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทั้งพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนาองค์กร พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติ โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมสารสนเทศและสังคมแห่งความรู้ การอ่านจึงเป็นความท้าทายมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องแสวงหาความรู้ไปติดตามข่าวสารที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ใน สังคมได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ การอ่านช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มาก การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ เพราะเป็นทักษะที่คนทั่วไปใช้ศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเอง การอ่านเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ แม้จะไม่ใช่ประสบการณ์ แม้จะไม่ใช่ประสบการณ์ โดยตรงแต่ก็ทำให้ผู้ที่ได้อ่านมากเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น การอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคนทั่วไป โดยเฉพาะนักเรียน เพราะความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลของการศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนเป็นสำคัญ การเพาะนิสัยรักการอ่าน ใฝ่การเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ต่อเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้คนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะนำไปสู่การเผยแพร่และสร้างภูมิปัญญาใหม่ (วิทยากร เชียงกูล, ๒๕๕๒: ๓) การอ่านเป็นทักษะสำคัญอย่างยิ่งตลอดชีวิตของคนทุกคน ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กและนำไปสู่การแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต “การอ่าน” ยังก่อเกิดต่อการวางรากฐานของการคิด การวิเคราะห์ การสร้างจินตนาการ รวมถึงการรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในวัยเติบโต

จากการวิเคราะห์ผู้เรียนโดยใช้แบบวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๕ คน ผลปรากฏว่า ผู้เรียนร้อยละ ๓๑.๒๕ ขาดทักษะการอ่านภาษาไทย เช่น สะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราไม่ถูกต้อง

อ่านข้ามคำ อ่านคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำผิด เป็นต้น และผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีภาวะการเรียนรู้ถดถอย (Learning Loss) ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและวิชาอื่นๆ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการอ่านหนังสือ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอันดับแรกในการเรียนรู้จึงมีความสำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนา

จากเหตุผลดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้นำมาสร้างนวัตกรรม "การสร้างเสริมนิสัยรักการอ่าน ด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๖. วัตถุประสงค์/เป้าหมายในการพัฒนา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
๒. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน ด้วยนิทานโดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เป้าหมายในการพัฒนา

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๗๐ มีการพัฒนาทักษะการอ่านคำภาษาไทยดีขึ้น
๒. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๙๐ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน ผ่านในระดับดี ขึ้นไป
๓. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๙๐ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทานโดยใช้เทคนิค ๓R

๗. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๕ คน

๘. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้

การอ่าน หมายถึง การแปลตัวอักษรมาเป็นคำ ซึ่งทำให้ทราบความหมายของคำนั้นๆ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาสาระในการอ่านและสามารถจับประเด็นสำคัญๆ ที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบ การรับรู้ความหมายจากสารที่ได้รับโดยการอ่าน และเข้าใจความหมายของสาร เนื้อหาสาระ จับใจความสำคัญได้ และสามารถนำไปถ่ายทอดได้ การอ่านถือเป็นกระบวนการในการรับสาร

ประโยชน์ของการอ่าน

การอ่าน เป็นการรับรู้ความหมายจากสารที่ได้อ่าน และเข้าใจความหมายของสาร เนื้อหาสาระ จับใจความสำคัญได้และสามารถนำไปถ่ายทอดได้ การอ่านถือเป็นกระบวนการในการรับสารและมีความสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ความรู้ หมายถึง สามารถทำให้ผู้ที่ได้อ่านรู้ทันเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน(ยุคโลกาภิวัตน์)

๒.ให้แ่คิด หมายถึง การอ่านช่วยให้รู้ถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการทั้งของตนเองและความต้องการของผู้อื่น ผู้อ่านมากจะช่วยให้มีความคิด มีการวิเคราะห์ ทำให้การตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆเป็นไปได้ด้วยเหตุและผล

๓.ให้ความเข้าใจ หมายถึง การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจกฎ ระเบียบ และกระบวนการในการแก้ปัญหาต่างๆได้

๔.ช่วยในการพัฒนาตนเอง หมายถึง การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเป็นคนที่รู้ทันเหตุการณ์ ทันยุคทันสมัย ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ และการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น

๕.ให้ความบันเทิง หมายถึง การอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลินจากสิ่งที่ได้อ่าน ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้ผู้อ่านได้คลายเหงาและเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ใช้สายตาและสมองรับรู้ความหมาย รวมทั้งความเข้าใจจากสิ่งที่อ่าน หากมนุษย์ไม่มีการจดบันทึกเรื่องราวความเป็นมาของตนเอง อีกทั้งมนุษย์ไม่รู้จักความหมายของภาษาที่กลุ่มชนนั้น ๆ ใช้บันทึกโดยเฉพาะไม่รู้จักการอ่าน ย่อมทำให้มนุษย์ขาดการเรียนรู้ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ปัจจุบันมีสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เข้ามาแย่งเวลาของเราไป แต่การอ่านก็ยังถือว่าเป็นสิ่งที่ดี ไม้อาจนำเอาสิ่งใดมาทดแทนได้ หนังสือจะเป็นกุญแจไขความรู้และความลับต่าง ๆ ในโลกให้แก่เราตามต้องการ และจากการอ่านเราจะได้ความรู้สึกละเอียดอ่อน ความซาบซึ้งไปกับความไพเราะและรสของภาษา เกิดภาพพจน์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสื่ออย่างอื่นจะไม่มีสิ่งเหล่านี้

การอ่าน เป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต ต่อความเจริญด้านต่าง ๆ ของมนุษย์มาก การอ่านหนังสือนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้หูตากว้างแล้ว คนอ่านจะเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวของโลกปัจจุบัน และอาจเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความสงบในใจ ส่งเสริมวิจารณ์ญาณและประสบการณ์ให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านยังทำให้บุคคลเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม มีประสบการณ์ชีวิต และช่วยยกฐานะของสังคม สังคมมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นย่อมจะเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ปัจจุบันความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้ความรู้ต่าง ๆ ล้าสมัยเร็วขึ้น หนังสือเท่านั้นที่สามารถทันความก้าวหน้าเหล่านี้

การอ่าน เป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต ต่อความเจริญในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์มาก การอ่านหนังสือนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้หูตากว้างแล้ว คนอ่านจะเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวของโลกปัจจุบัน และอาจเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความสงบในใจ ส่งเสริมวิจารณ์ญาณและประสบการณ์ให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านยังทำให้บุคคลเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม มีประสบการณ์ชีวิต และช่วยยกฐานะของสังคม สังคมมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นย่อมจะเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ปัจจุบันความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้ความรู้ต่าง ๆ ล้าสมัยเร็วขึ้น หนังสือเท่านั้นที่สามารถทันความก้าวหน้าเหล่านี้

ประเภทของการอ่าน

การอ่านสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า จะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ถ้าหากพิจารณาการอ่านโดยดูจากจุดมุ่งหมายของผู้อ่านเป็นหลัก เราอาจจะแบ่งได้ ดังนี้ (อัมพร ทองใบ, ๒๕๔๐ : ๑๘-๑๙)

๑. อ่านผ่าน ๆ หรืออ่านเอาเรื่อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่าน เช่น การพลิกตำราบางเล่ม เพื่อดูว่าเนื้อหาครอบคลุมเรื่องที่จะค้นคว้าหรือไม่ อาจจะอ่านเพียงหัวเรื่องหรืออ่านหน้าสารบัญ หรืออ่านหน้าผนวกท้ายเล่ม เป็นต้น

๒. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อเก็บใจความและเพื่อทำความเข้าใจ เป็นการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ความบันเทิงให้แก่ตนเอง ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ได้อ่านโดยตลอด การอ่าน

หนังสือเมื่ออ่านไปโดยตลอดก็พอจะเก็บใจความได้ว่า เรื่องที่อ่านมีเนื้อหาเรื่องราวอย่างไร หากมีบางตอนที่อาจจะไม่เข้าใจ เพราะเรื่องที่อ่านนั้นยากเกินความรู้ของผู้อ่านที่จะทำความเข้าใจได้ ผู้อ่านควรพยายามเอาชนะด้วยการอ่านอย่างมีสมาธิ และรับรู้ความหมายทุกถ้อยคำจนเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ตลอด

สอวศ์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ (๒๕๔๖ : ๘๘) แบ่งลักษณะการอ่านเป็น ๕ ชนิด คือ

๑. การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านเพื่อสำรวจว่า ควรจะอ่านหนังสือเล่มนี้อย่างละเอียดต่อไปหรือไม่ โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ หรือการอ่านเนื้อหาบางตอนโดยรวดเร็ว

๒. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อเก็บแนวคิดที่ต้องการ และอ่านข้ามตอนที่ไม่ต้องการ

๓. การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา เป็นการอ่านเพื่อทำเป็นบันทึกย่อ หรือทบทวนเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด

๔. การอ่านเพื่อศึกษาอย่างลึกซึ้ง เป็นการอ่านละเอียด เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน

๕. การอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นการอ่านละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่า มีความหมายและมีความสำคัญอย่างไร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

การอ่านแต่ละชนิดมีจุดประสงค์ต่างกัน และใช้เนื้อหาต่างกัน ผู้อ่านควรพิจารณาว่า ใช้การอ่านในลักษณะใดบ้างในชีวิตประจำวัน และพิจารณาว่าตนมีประสิทธิภาพในการอ่านหรือไม่โดยใช้เกณฑ์ขั้นต้น ดังนี้

๑. เข้าใจรายละเอียดของเนื้อเรื่อง

๒. จับใจความสำคัญของเรื่องได้

๓. สรุปความคิดหลักของเรื่องได้

๔. ลำดับความคิดในเรื่องได้

๕. คาดคะเนเหตุการณ์ที่ไม่ปรากฏในเรื่อง หรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้

ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) ได้กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ที่แสดงถึงความสามารถของผู้อ่านในการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และถ่ายทอดอารมณ์ได้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่าน การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย อาจแบ่งตามลักษณะคำประพันธ์ที่นำมาอ่านได้ ๒ ประเภท ดังนี้

๑. **ร้อยแก้ว** หมายถึง ข้อความที่เรียบเรียงอย่างสละสลวย ถูกต้องตามหลักภาษา แต่ไม่กำหนดข้อบังคับคำตามฉันทลักษณ์

๒. **ร้อยกรอง** หมายถึง ถ้อยคำที่มีลักษณะบังคับในการแต่ง ซึ่งทำให้เกิดความไพเราะจากเสียงสัมผัส จังหวะ และเสียงหนักเบาตามฉันทลักษณ์ที่กำหนด เช่น กลอน กาพย์ โคลง ร่าย ฉันท์ เป็นต้น

การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้วและร้อยกรองมีแนวทางการอ่านที่แตกต่างกัน ตามลักษณะของคำประพันธ์ เราจึงควรศึกษาและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ทั่วไป

- ๑.๑ อ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
- ๑.๒ อ่านให้ดังพอที่ผู้ฟังได้ยินทั่วถึง
- ๑.๓ อ่านให้เป็นเสียงพูดโดยธรรมชาติ
- ๑.๔ รู้จักทอดจังหวะและหยุดหายใจเมื่อจบข้อความตอนหนึ่ง ๆ
- ๑.๕ อ่านให้เข้าลักษณะของเรื่อง เช่น บทสนทนา ต้องอ่านให้เหมือนการสนทนากัน

อ่านคำบรรยาย พรรณนาความรู้สึก หรือปรากฏภาพที่อ่านให้เข้ากับลักษณะของเรื่องนั้น ๆ

๑.๖ อ่านออกเสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดุหรือโกรธ ก็ทำเสียงแข็งหรือเร็ว ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคร่ำครวญ อ่อนวอน ต้องอ่านให้ถูกต้อง

๑.๗ ถ้าเป็นเรื่องร้อยกรองต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย

๑.๗.๑ สัมผัสครุ ลหุ ต้องอ่านให้ถูกต้อง

๑.๗.๒ เน้นคำรับสัมผัสและอ่านเอื้อสัมผัสใน เพื่อเพิ่มความไพเราะ

๑.๗.๓ อ่านให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองนิยม ตามลักษณะของร้อยกรอง

๒. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว ดังนี้

๒.๑ ก่อนอ่านควรศึกษาเรื่องที่อ่านให้เข้าใจ โดยศึกษาสาระสำคัญของเรื่องและข้อความ ทุกข้อความ เพื่อที่จะแบ่งวรรคตอน ในการอ่านได้อย่างเหมาะสม

๒.๒ อ่านออกเสียงดังพอเหมาะกับสถานที่และจำนวนผู้ฟัง ให้ผู้ฟังได้ยินทั่วถึง ไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป

๒.๓ อ่านให้คล่อง ฟังรีนหูและออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ชัดถ้อยชัดคำ โดยเฉพาะตัว ร ล หรือคำควบกล้ำ ต้องดัดให้ชัดเจน

๒.๔ อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูดอย่างธรรมชาติที่สุด

๒.๕ เน้นเสียงและถ้อยคำตามน้ำหนักความสำคัญของใจความ ใช้เสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดุ อ่อนวอน จริงจัง โกรธ เป็นต้น

๒.๖ อ่านออกเสียงให้เหมาะกับประเภทของเรื่อง รู้จักใส่อารมณ์ให้เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง

๒.๗ ขณะที่อ่าน ควรสบสายตาสู่ผู้ฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ

๒.๘ การอ่านในที่ประชุม ต้องจับหรือถือบทอ่านให้เหมาะสมและยืนทรงตัวในท่าที่สง่า

ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ทฤษฎีของ Bloom

บลูม (Bloom อ้างถึงใน ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน, ๒๕๔๗: ๓๑ - ๓๒) ได้กำหนดพฤติกรรมไว้ในรูปของ Taxonomy แยกเป็น ๓ domain ที่สามารถนำมาใช้ในการอ่านได้เป็นอย่างดีดังนี้

๑. ด้านสติปัญญา (Cognitive Domains) เป็นพฤติกรรมในด้านกิจกรรมของสมองจำแนกได้เป็นส่วนย่อย ๖ ระดับ คือ

๑.๑ ความรู้ คือ รู้ในข้อเท็จจริงต่าง ๆ รู้สิ่งที่เฉพาะ แนวทาง เจาะลึก แนวโน้มโครงการ หลักการ และกระบวนการ

๑.๒ ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการแปลความ ตีความ โยงความสัมพันธ์ อธิบายแนะนำ บอกแนวโน้มได้

๑.๓ การประยุกต์เป็นความสามารถที่นำหลักการต่าง ๆ มาใช้ได้ถูกต้อง คือ แก้ปัญหาได้สรุปความคิดรวบยอดได้

๑.๔ วิเคราะห์สามารถจำแนกจากส่วนรวมมาเป็นส่วนย่อยได้พิจารณาเหตุผลหาความสัมพันธ์ของส่วนย่อยต่าง ๆ นั้นได้และมองเห็นโครงสร้างของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นส่วนใหญ่

๑.๕ สังเคราะห์ ความสามารถในการรวบรวมประเด็นย่อยต่าง ๆ ส่วนย่อยอาจมาจากแหล่งต่าง ๆ กัน เมื่อสังเคราะห์แล้วจะเป็นรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่ การสังเคราะห์เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม แต่อาจไม่เป็นความคิดที่เสรีทั้งหมด เพราะมีขอบเขตจำกัดของปัญหา หรือขอบข่ายของงาน

๑.๖ การประเมินผลเป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าเกณฑ์การตัดสินอาจขึ้นอยู่กับเงื่อนไขภายในหรือภายนอกตัวบุคคลแล้วแต่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ

๒. ด้านเจตคติ (Affective Domains) เป็นพฤติกรรมในด้านความรู้สึก อารมณ์ ทศณคติที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้แยกได้ดังนี้

๒.๑ การยอมรับ เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า เช่น พอใจในสิ่งที่เรียน ความเต็มใจที่จะร่วมกิจกรรม มีความรู้สึกชื่นชม มีความเชื่อและเห็นคุณค่า

๒.๒ การตอบสนองคือการมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า เช่น พอใจในสิ่งที่เรียน ความเต็มใจที่จะร่วมกิจกรรม มีความรู้สึกชื่นชม มีความเชื่อและเห็นคุณค่า

๒.๓ การรวบรวม จากการที่พอใจหรือยอมรับ หรือมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่จะเรียนจะเกิดความคิดรวบยอดเฉพาะตน สามารถรวบรวม จัดระบบ ซึ่งตรงกับอุดมคติหรือความต้องการของตนคุณลักษณะเฉพาะตัว เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจในการเรียนจะยอมรับเอามาเป็นความคิด ความเชื่อ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

๓. ด้านทักษะ (Psychomotor Domains) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกที่เห็นได้จากการกระทำเช่น การรับรู้การเลียนแบบ และสามารถเริ่มกระทำ ด้วยตัวเองหรือเกิดแนวคิดใหม่ปฏิบัติ พลิกแพลงไปจากหลักการเดิมเมื่อได้ทราบถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้ดังนั้นในการอ่านจึงต้องตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral or Objectives) เพราะเป็นวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและรัดกุม สามารถระบุสิ่งที่ต้องการจะประเมินการกระทำ ของผู้เรียนได้เช่นต้องการให้ผู้อ่านทำ ขนบเคັเป็น แต่เมื่อผู้อ่านอ่านหนังสือวิธีทำ ขนบต่าง ๆ และหลังจากการอ่านแล้วผู้อ่านสามารถหา ขนบเคັได้นั้นหมายความว่า บรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการอ่านจับใจความ

นิทาน ความหมายของนิทาน นิทานเป็นเรื่องเล่าสืบทอดกัน มาให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินและให้ข้อคิด มีนักการศึกษาให้ความหมายของนิทานไว้ดังนี้ นกตล สังข์ทอง (๒๕๔๙ : ๑๔) ได้ให้ความหมายว่านิทาน คือ เรื่องราวที่แต่งขึ้นหรือเล่าสืบทอดกันมาเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นหลัก นิทานจะต้องมีเหตุการณ์มีตัวละครและบางครั้งเรื่องราวในนิทานอาจสอดแทรกความรู้ หรือข้อคิดต่าง ๆ ให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านตามสมควร

อุทัยวรรณ สุระทิพย์ (๒๕๕๑ : ๓๐) ได้สรุปความหมายของนิทานว่า นิทาน หมายถึง เรื่องต่าง ๆ ที่เล่ากันมา มีการผูกเรื่องราวขึ้นมาหรือแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่ให้เด็กเข้าใจด้วยการเล่าที่ใช้คำ เสียงท่าทาง สื่อ วัสดุอุปกรณ์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาโดยให้เด็กมีโอกาสนเป็นผู้เล่าด้วยตนเอง

ณัฐยา ภูษามคม (๒๕๕๒ : ๒๓-๒๔) ได้สรุปความหมายของนิทานว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบทอดกันมา ชำนาญแล้วอาจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง หรือเกิดจากจินตนาการของผู้เล่า เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม เป็นการปลูกจิตสำนึกให้กับเด็กในการปฏิบัติตนที่ถูกที่ควรและการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างถูกต้องเหมาะสม

ประเภทของนิทาน

เกริก ยุ้นพันธ์ (๒๕๔๓ : ๒๐ – ๒๒) ได้แบ่งนิทานตามรูปแบบของนิทานไว้ดังนี้

๑. เทพนิทานหรือเทพนิยาย เป็นเรื่องราวที่เกินเลยความจริงของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวปรัมปรา เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับอภินิหาร ตัวเอกหรือตัวละครเด่น ๆ จะมีอภินิหารหรือเวทมนต์ ฉากหรือสถานที่ในเรื่องเป็นสถานที่พิเศษหรือถูกกำหนดขึ้นมา เช่น สร้างสวรรค์หรือเมืองบาดาล มีพระเอกเป็นเจ้าชาย มีนางเอกเป็นเจ้าหญิง มีนางฟ้า เทวดา เป็นต้น

๒. นิทานประจำถิ่น หรือนิทานพื้นบ้าน มักเป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดกันมาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวโบราณของวัตถุที่มีเหตุแห่งที่มาของการสร้าง การเกิด เป็นต้น

๓. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เลียบเคียงเชิงเปรียบเทียบกับชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกัน ในสังคมมนุษย์ให้เกิดผลในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ที่พิถีพิถัน ละอายครอบครองและไม่ประมาท ช่วยเหลือและเมตตาผู้อื่น และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๔. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่กล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถอาจกล้าหาญนิทานวีรบุรุษเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญๆไว้แต่สร้างฉากหรือสถานการณ์น่าตื่นเต้น หรือเกินความจริง

๕. นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวของเหตุที่มาของสิ่งหนึ่งสิ่งใด และอธิบายพร้อมตอบคำถาม เรื่องราวนั้นๆ เช่น เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ ทำไมน้ำ ทะเลถึงเค็ม เป็นต้น

๖. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ โดยเฉพาะเกี่ยวกับตัวบุคคลที่มีอภินิหารเหนือความเป็นจริง ลึกลับ ได้แก่ พระอินทร์พระพรหม ทศกัณฐ์ เป็นต้น

๗. นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอก และเปรียบเทียบเรื่องราวกับ ชีวิตมนุษย์เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกัน ในสังคม สอนจริยธรรมแฝงแง่คิดและแนวทางแก้ไขเป็นบางครั้งหรือบางครั้งสอนแบบทางอ้อม ผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเอง มักเป็นเรื่องราวบันเทิงคดีที่สนุกสนาน

๘. นิทานตลกขบขัน เป็นเรื่องราวที่เปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่แต่มีมุมมองที่ตลกขบขัน สนุกสนาน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เนื้อเรื่องเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับไหวพริบ เรื่องราวแปลก ๆ เรื่องเหลือเชื่อเรื่องเกินความจริง เป็นต้น

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบดนตรี Cup Song

การจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบดนตรี Cup Song เพื่อให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นทั้งความคิดสร้างสรรค์แยกตามองค์ประกอบ และความคิดสร้างสรรค์โดยรวม

“Cup Song” คือ การเคาะเสียงให้เป็นจังหวะ โดยมีอุปกรณ์แค่ ๑ อย่าง เท่านั้น คือ “แก้วพลาสติก” สามารถหาได้ง่าย มี Step การเคาะที่สามารถฝึกหัดได้ง่ายอีกด้วย และสามารถเคาะให้เข้ากันได้กับทุกเพลง สนุกสนานไม่น่าเบื่อ การทำกิจกรรม Cup Song เป็นกิจกรรมที่เด็กได้ปฏิบัติด้วยตนเองโดยต้องเคาะแก้วให้เข้าจังหวะ ทำให้เกิดกระบวนการฝึกสมองซีกขวาในการควบคุมร่างกายและฝึกสมองซีกซ้ายในการคิดและจินตนาการท่าทางให้เข้ากับจังหวะ ซึ่งการฝึกใช้สมองทั้งสองซีกพร้อมกันนี้จะเป็นการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน จะช่วยทำให้เด็กเกิดสมาธิ เสริมสร้างทักษะการคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ กิจกรรม Cup Song ยังเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกแนวทางในการเรียนรู้ มีการออกแบบท่าทางประกอบจังหวะของตนเองตามความถนัดและความสนใจ ทำให้สนุกสนานไม่น่าเบื่อ ทั้งยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

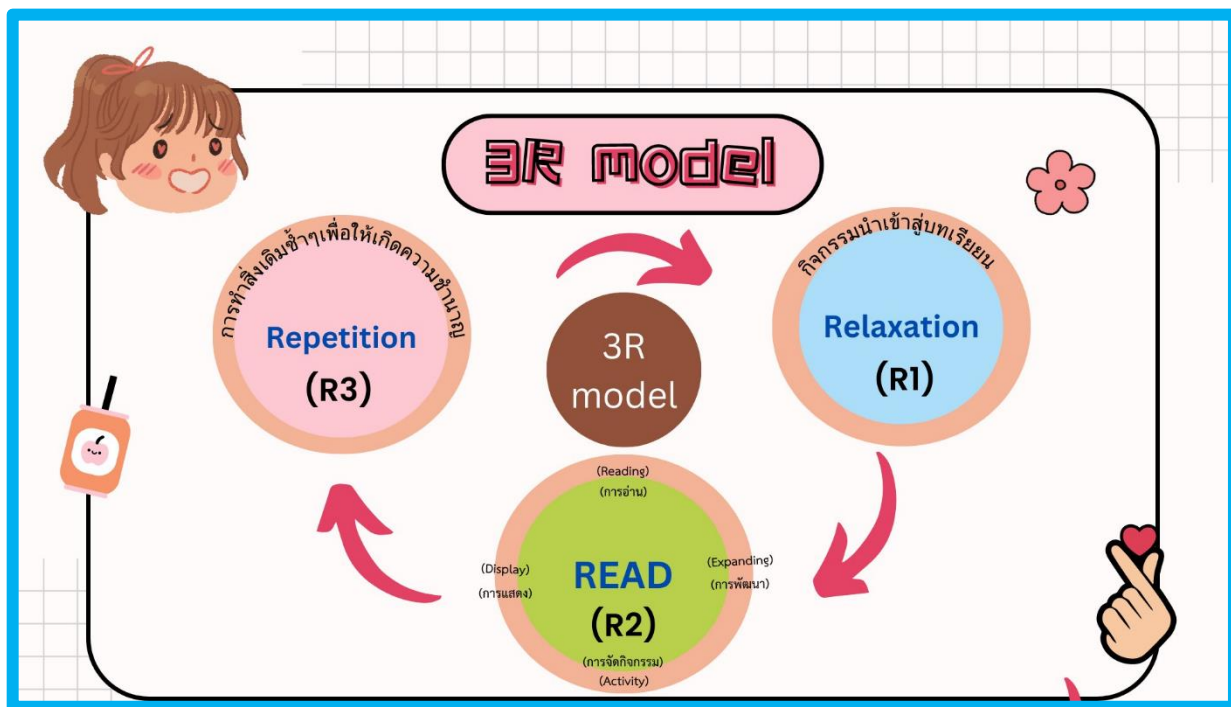
ประโยชน์ของการเล่นกิจกรรม Cup song

การทำกิจกรรมคัพซองเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ปฏิบัติด้วยตนเองโดยต้องเคาะแก้วให้เข้าจังหวะ ทำให้เกิดกระบวนการฝึกสมองซีกขวาในการควบคุมร่างกายและฝึกสมองซีกซ้ายในการคิดและจินตนาการท่าทางให้เข้ากับจังหวะ ซึ่งการฝึกใช้สมองทั้งสองซีกพร้อมกันนี้จะเป็นการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน จะช่วยทำให้เด็กเกิดสมาธิ เสริมสร้างทักษะการคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ กิจกรรมคัพซองยังเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกแนวทางในการเรียนรู้ มีการออกแบบท่าทางประกอบจังหวะของตนเองตามความถนัดและความสนใจ ทำให้สนุกสนานไม่น่าเบื่อ ทั้งยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

๙. การออกแบบนวัตกรรม

รูปแบบ ๓R Model

Relaxation (R๑)	: กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (การเล่น Cup song)
READ (R๒)	: พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย
R = Reading	: การอ่านนิทาน
E = Expanding	: การพัฒนาจากการอ่านนิทานไปสู่การอ่านเนื้อหาบทเรียน
A = Activity	: ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
D = Display	: ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการ นำเสนอผลงาน
Repetition (R๓)	: การทำสิ่งเดิมซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ หรือเกิดทักษะความรู้ ที่ยั่งยืน

๑. Relaxation (R๑) หมายถึง การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ กลวิธีต่างๆ ที่ครูใช้ในการนำเดินกิจกรรม การเรียนการสอนเพื่อเตรียมตัวนักเรียนก่อนเริ่มเรียน เช่น การเล่านิทาน การเล่นเกม การนำกิจกรรม Cup song มาใช้ เป็นการกระตุ้นระบบสมองของผู้เรียนให้มีความตื่นตัว และมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน การอ่านนิทานหรือเล่านิทาน เป็นการสร้างความสนใจให้ผู้เรียนให้มีความสนใจในเนื้อหาที่เรียน

๒. READ (R๒) หมายถึง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้นิทานเป็นสื่อหลักในการพัฒนาการอ่านภาษาไทย โดย READ แบ่งย่อย ๆ ออกได้ดังนี้

- R = Reading : การอ่านนิทานเป็นกิจวัตรประจำวัน และทำเป็นประจำทุกวันจนเกิดความเคยชิน พัฒนาเป็นความรู้ที่ยั่งยืนต่อไป นิทานที่นำมาใช้คือ นิทานอีสป เพราะเป็นนิทานที่มีเนื้อหาสั้นๆ ให้ข้อคิด และมีภาพและสีสัน สวยงามดึงดูดใจให้นักเรียนสนใจที่จะฝึกอ่าน
- E = Expanding : การพัฒนาจากการอ่านนิทานไปสู่การอ่านเนื้อหาบทเรียน เมื่อผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านที่ถูกต้องและเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสะกดคำที่ถูกต้อง อ่านคล่องขึ้นและอ่านคำภาษาไทยได้ถูกต้อง จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ในทุกรายวิชา
- A = Activity : ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเช่น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดตกแต่งชั้นเรียนเป็นมุมนิทาน การเล่นเกมตอบคำถาม การสร้างสื่อการสอนร่วมกับครูผู้สอน ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่เรียน มีความภาคภูมิใจในผลงาน สนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นเกม และรักในการเรียนรู้
- D = Display : ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการนำเสนอผลงาน เป็นการสรุปความรู้และสะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง

Repetition (R๓) หมายถึง การทำสิ่งเดิมซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ หรือเกิดทักษะความรู้ที่ยั่งยืน เพราะทักษะเกิดขึ้นได้จะต้องได้รับการเรียนรู้ที่ซ้ำๆ จนเกิดความเคยชิน หรือความชำนาญ การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน การกระตุ้นหรือความต้องการที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจนเกิดการพัฒนาทักษะตามมา หากเป็นการเรียนรู้พฤติกรรมที่บุคคลนั้นจะแสดงออกอย่างเด่นชัด เช่น ความกระตือรือร้น การค้นคว้า ครูร่วมมือกับนักเรียนในการกำหนดหรือตั้งประเด็นความรู้ หรือหัวข้อเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามแผนที่สอดคล้องกับหลักสูตร เป็นขั้นที่นักเรียนจะรับรู้ถึงจุดหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้บทเรียน ข้าพเจ้าเลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการนำเข้าสู่บทเรียนและการเรียนรู้ เช่น เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้นักเรียนซักถาม หรือตั้งคำถาม การฟังเพลง การเล่นเกม การชวนสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนตั้งประเด็นที่ต้องการรู้การกระตุ้นความสนใจ การใช้คำถามสร้างพลังความคิด รวมไปถึงการร้องเพลง นักเรียนเพลิดเพลินเกิดความสนใจในการเรียน

๑๐. วิธีดำเนินการ

๑. วิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลเพื่อศึกษาข้อมูลและสภาพปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
๒. วิเคราะห์โครงสร้างของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
๓. ศึกษาแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
๔. สร้างนวัตกรรมการศึกษา “การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕”
๕. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
๖. ทดสอบการอ่านภาษาไทยจากแบบทดสอบการอ่านคำภาษาไทยในนิทาน ก่อนการใช้นวัตกรรม

๗. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้นวัตกรรม การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๕ ในช่วงเสริมทักษะภาษาไทย สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

๘. ทดสอบการอ่านภาษาไทยจากแบบทดสอบการอ่านคำภาษาไทยในนิทานหลังการใช้นวัตกรรม

๙. เปรียบเทียบผลการทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม

๑๐. ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้าน การมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน

๑๑. วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการศึกษา “การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๕”

๑๒. สรุปผลการดำเนินการ

๑๑. ผลการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

จากผลจากการใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๕ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

๑. ผลการประเมินผลการทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ตารางที่ ๑ ผลการประเมินการทดสอบการอ่านคำภาษาไทยในนิทาน โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ทดสอบก่อนเรียน (๕๐ คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (๕๐ คะแนน)
๑	เด็กชายเดชพนธ์ ฝ่ายสิงห์	๔๐	๕๐
๒	เด็กชายโกศลวิทย์ จันปัญญา	๑๐	๓๕
๓	เด็กชายธีรภัทร แก้วพรม	๑	๑๐
๔	เด็กชายอิทธิกร ใจแสน	๑๒	๓๘
๕	เด็กชายธีรพงษ์ จินรักษ์	๓๕	๔๙
๖	เด็กชายอัศวินท์ มาตโค	๓๗	๔๙
๗	เด็กชายพิชัยยุทธ สุตาภักดิ์	๑๔	๓๖
๘	เด็กหญิงกัญญกร นุ่มนัม	๔๖	๕๐
๙	เด็กหญิงชัญชร นุ่มนัม	๔๗	๕๐
๑๐	เด็กหญิงอัญชลี ขวัญประเสริฐ	๔๕	๕๐
๑๑	เด็กหญิงอริศรา ปัดลาด	๔๗	๕๐
๑๒	เด็กหญิงแพรวพรวพราว มาตโค	๒๕	๔๓
๑๓	เด็กหญิงจิราภา ด้วงหิรัญ	๔๕	๕๐
๑๔	เด็กชายภาคิน ทวยบุญ	๑๗	๓๗
๑๕	เด็กชายณัฐพงษ์ ด้วงชะรา	๔๔	๕๐
$\bar{X}$		๓๑.๐๐	๔๓.๑๓
S.D		๑๖.๑๖	๑๐.๙๕

จากตารางที่ ๑ แสดงผลคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

และหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำภาษาไทยในนิทาน จากแบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน ๕๐ คำ จากผลการทดสอบพบว่าหลังการเรียนโดยใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน ๔๓.๑๓ (=๔๓.๑๓) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน ๓๑.๐๐ (= ๓๑.๐๐ แสดงว่าการเรียนโดยใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการการเรียนรู้ โดยใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพของการเรียนรู้

จำนวนนักเรียน	ผลรวมคะแนน (คะแนนเต็ม ๕๐)		ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
๑๕	๔๖๕	๖๔๗	๐.๖๔
ค่าเฉลี่ย	๒๐.๐๗	๖.๖๐	

จากตารางที่ ๒ พบว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่า ๒๐.๐๗ และคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนมีค่า ๖.๖๐ ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการการเรียนรู้ โดยใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการจัดการการเรียนรู้ โดยใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีค่าเท่ากับ ๐.๖๔ หรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ ๖๔

ตารางที่ ๓ การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โดยใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา				
๑	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสาระการเรียนรู้ที่เรียน	๔.๖๐	๐.๘๖	มากที่สุด
๒	เนื้อหาเรียงจากง่ายไปหายาก เรียนแล้วเข้าใจ	๔.๔๕	๐.๘๘	มาก
๓	เนื้อหาให้ความรู้ความเข้าใจชัดเจน นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๔.๘๔	๐.๓๖	มากที่สุด
รวม		๔.๖๕	๐.๘๐	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
๔	นักเรียนได้วางแผนและดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๔.๘๙	๐.๓๑	มากที่สุด
๕	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	๔.๘๔	๐.๓๖	มากที่สุด

๖	นักเรียนได้ฝึกทักษะการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้	๔.๔๒	๐.๘๒	มาก
๗	กิจกรรมจัดได้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	๔.๗๔	๐.๕๕	มากที่สุด
๘	ได้ฝึกทักษะการปฏิบัติส่วนบุคคลและลักษณะส่วนบุคคล	๔.๗๐	๐.๗๔	มากที่สุด
รวม		๔.๗๓	๐.๕๕	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้				
๙	นิทานที่นำมาใช้อ่านง่ายและมีเนื้อเรื่องที่สนุกสนาน	๔.๘๕	๐.๗๓	มากที่สุด
๑๐	นิทานที่นำมาใช้มีสีสันสวยงามน่าอ่าน	๔.๖๘	๐.๖๕	มากที่สุด
๑๑	ใบงานมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	๔.๑๐	๑.๒๕	มาก
รวม		๔.๕๘	๐.๗๙	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล				
๑๒	มีโอกาสดูทราบผลประเมินของตนเองและกลุ่ม	๔.๘๐	๑.๐๑	มากที่สุด
๑๓	มีการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนตามสภาพจริง	๔.๖๘	๐.๖๕	มากที่สุด
๑๔	การวัดผลประเมินครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	๔.๑๕	๑.๐๗	มาก
๑๕	เกณฑ์การวัดชัดเจนเหมาะสม	๔.๔๗	๐.๗๕	มาก
รวม		๔.๕๕	๐.๗๘	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม		๔.๖๔	๐.๖๗	มากที่สุด

จากตารางที่ ๓ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๔.๖๔ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๗ เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๖๕ , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๘๐) ด้านเนื้อหา (ค่าเฉลี่ย = ๔.๗๓, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๕๕) ด้านสื่อการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๕๘ , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๗๙) และด้านการวัดและประเมินผล (ค่าเฉลี่ย = ๔.๖๔ , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๖๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔ การวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เลขที่	ชื่อ- สกุล	๓. มิวินัย	๔. ใฝ่เรียนรู้	๖. มุ่งมั่นในการทำงาน	จำนวนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ผ่านการประเมิน				สรุปผลการประเมิน			
					ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		๓	๓	๓	๓	๒	๑	๐	๓	๒	๑	๐
๑	เด็กชายเดชพนธ์ ฝ่ายสิงห์	๓	๓	๓	๓	๐	๐	๐	✓	-	-	-
๒	เด็กชายโกควินท์ จันปัญญา	๒	๒	๒	๐	๓	๐	๐	-	✓	-	-
๓	เด็กชายธีรภัทร แก้วพรม	๒	๒	๒	๐	๓	๐	๐	-	✓	-	-
๔	เด็กชายอิทธิกร ไจแสน	๒	๒	๒	๐	๓	๐	๐	-	✓	-	-
๕	เด็กชายธีรพงษ์ จินรักษ์	๓	๓	๓	๓	๐	๐	๐	✓	-	-	-
๖	เด็กชายอัศวินท์ มาตโค	๒	๒	๒	๐	๓	๐	๐	-	✓	-	-
๗	เด็กชายพิชัยยุทธ สุตาภักดี	๒	๒	๒	๐	๓	๐	๐	-	✓	-	-
๘	เด็กหญิงกัญญกร นุ่มนัม	๓	๓	๓	๓	๐	๐	๐	✓	-	-	-
๙	เด็กหญิงชญุชร์ นุ่มนัม	๓	๓	๓	๓	๐	๐	๐	✓	-	-	-
๑๐	เด็กหญิงอัญชลี ขวัญประเสริฐ	๓	๓	๓	๓	๐	๐	๐	✓	-	-	-
๑๑	เด็กหญิงอริศรา ปัดลาด	๒	๓	๓	๒	๑	๐	๐	✓	-	-	-
๑๒	เด็กหญิงแพรวพราว มาตโค	๒	๓	๓	๒	๑	๐	๐	✓	-	-	-
๑๓	เด็กหญิงจิราภา ด้วงหิรัญ	๓	๓	๓	๓	๐	๐	๐	✓	-	-	-
๑๔	เด็กชายภาคิน ทวยบุญ	๒	๒	๒	๐	๓	๐	๐	-	✓	-	-
๑๕	เด็กชายณัฐพงษ์ ด้วงชะรา	๒	๓	๓	๒	๑	๐	๐	✓	-	-	-
รวม		๓๖	๓๙	๓๙	๒๔	๒๑	๐	๐	๙	๖	-	-
เฉลี่ย		๒.๔๐	๒.๖๐	๒.๖๐	๑.๖๐	๑.๔๐	๐	๐	-	-	-	-
ร้อยละ		๔๘.๐๐	๕๒.๐๐	๕๒.๐๐	๓๒.๐๐	๒๘.๐๐	๐	๐	-	-	-	-

จากตารางที่ ๔ พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยรวม อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีค่าเฉลี่ย ๑.๖๐ และเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีเยี่ยม คือ ด้านใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย = ๒.๖๐) ด้านมิวินัย (ค่าเฉลี่ย = ๒.๔๐) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ตั้งไว้

นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สรุปผลได้ดังนี้

๑. นักเรียนมีผลการทดสอบการอ่านคำภาษาไทยในนิทาน หลังเรียนเพิ่มขึ้น จากการทดสอบก่อนเรียน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งเกิดเป้าหมายการพัฒนาที่ตั้งไว้
๒. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน ๙ คน ร้อยละ ๖๐ และระดับดีจำนวน ๖ คน ร้อยละ ๔๐ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ตั้งไว้
๓. นักเรียนมีความพึงพอใจของที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ นวัตกรรมการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๔.๖๔ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๗

๑๒. การเผยแพร่นวัตกรรม

- ๑.ข้าพเจ้าเผยแพร่มีการเผยแพร่ผลงานให้กับครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระในโรงเรียนผ่านกระบวนการ PLC เป็นแนวทางในแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอน
- ๒.ข้าพเจ้าเผยแพร่มีการเผยแพร่ผลงานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ได้แก่ LINE GROUP ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ / You tube / Facebook โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ

นางสาวสุภารัตน์ มั่งลา ผู้รายงาน
ตำแหน่ง ครู

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้/เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๖๖

หน่วยที่ ๒ การอ่านออกเสียง

เรื่อง นิทานหรรษา พาเพลิน

สอนวันที่ วันที่ ๑๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป. ๕/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

ท ๑.๑ ป. ๕/๘ มีมารยาทในการอ่าน

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วต้องออกเสียงให้ชัดเจน อ่านคำถูกต้อง เว้นวรรคตอนเหมาะสม น้ำเสียงน่าฟัง
สอดแทรกอารมณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ (K, P, A)

๑. อธิบายหลักการอ่านออกเสียง (K)

๒. อ่านออกเสียงเนื้อเรื่องนิทาน (P)

๓. มีมารยาทในการอ่าน (A)

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

มุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการอ่าน

๒. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

สาระการเรียนรู้

๑. การอ่านออกเสียงนิทาน
๒. การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้

๑. การจัดการเรียนการสอนแบบ ๓R

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูให้นักเรียนเล่น Cup Song ประกอบเพลง เพื่อกระตุ้นระบบสมองให้ตื่นตัวและพร้อมในการเรียนรู้
๒. ครูสุ่มตัวแทนห้องออกมาเล่นนิทาน จำนวน ๑ คน โดยในเกมสุ่มออนไลน์

ขั้นสอน

๑. ครูอธิบายหลักการอ่านออกเสียงและประเภทของนิทาน
๒. ครูให้นักเรียนออกมาเลือกนิทานที่ตนเองสนใจและออกมาอ่านให้เพื่อนๆ ฟัง
๓. นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่เพื่อนอ่านและร่วมกันให้คะแนนระดับดาวสำหรับการอ่าน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
 - ๑ ดาว ปรับปรุง
 - ๒ ดาว พอใช้
 - ๓ ดาว ดี
 - ๔ ดาว ดีมาก
 - ๕ ดาว ดีเยี่ยม
๔. นักเรียนทำใบงานที่๑ และป๊อปปี้นิทาน พาเพลิน

ขั้นสรุป

๑. นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการอ่านออกเสียง
๒. ครูให้คำแนะนำหลักการอ่านออกเสียงให้น่าฟังและถูกต้องเพื่อให้นักเรียนนำไปพัฒนาต่อไป

ภาระงาน/ชิ้นงาน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. นิทาน พาเพลิน
๒. มุมการเรียนรู้ในห้องเรียน

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. ใบงานที่๑ การสรุปใจความสำคัญ
๒. ป๊อปปี้นิทาน พาเพลิน

การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ - การเขียนนิทาน	- ประเมินจากผลงานนักเรียน (ป๊อปอัพ นิทานพาเพลิน)	- แบบประเมินการเขียนเรื่อง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐
ด้านทักษะกระบวนการ ๑.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ๒.การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง	- ประเมินการอ่านออกเสียงนิทาน - ประเมินใบงานที่ ๑ การสรุปใจความสำคัญ	- แบบประเมินการอ่านออกเสียง - แบบประเมินใบงานที่ ๑ การสรุปใจความสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นความสำคัญของการอ่านภาษาไทย	- ประเมินการทำงานและการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- การสังเกตพฤติกรรม	- แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพผ่านขึ้นไป
ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ๑.ความสามารถในการสื่อสาร ๒.ความสามารถในการคิด	๑. การประเมินความสามารถในการสื่อสาร ๒. การประเมินความสามารถในการคิด	แบบสังเกตสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพผ่านขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๖๖

หน่วยที่ ๑ อ่านจำ นำมาใช้

เรื่อง นิทานหรรษา พาเพลิน

สอนวันที่ วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจ แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ท ๕.๑ ป.๕/๑ สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท ๕.๑ ป.๕/๒ ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

นิทานอีสป เป็นนิทานที่ใช้วิธีการแบบเล่าปากต่อปาก ไม่มีการจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน มักเป็นเรื่องเล่าจากจินตนาการ ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ข้อคิด คติสอนใจ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้ (K, P, A)

๑. บอกความหมายและลักษณะของนิทานอีสปได้

ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๔. เขียนสรุปเรื่องและข้อคิดของนิทานอีสปที่อ่านได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (p)

๕. นำข้อคิดที่ได้ไปใช้ในชีวิตจริง

ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. มีวินัย

๒. ใฝ่เรียนรู้

๓. มุ่งมั่นในการทำงาน

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๓. ความสามารถในการสื่อสาร

๔. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

สาระการเรียนรู้

๓. การอ่านนิทานอีสปและการแสดงประกอบการอ่าน
๔. การสรุปเรื่องที่อ่าน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้

๒. การจัดการเรียนการสอนแบบ ๓R

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๓. นักเรียนทำกิจกรรม Cup song

ชั้นสอน

๕. ครูอธิบายลักษณะของนิทานแต่ละประเภท
๖. ครูใช้การสุ่มเพื่อเลือกกลุ่มในการอ่านนิทานและการแสดงประกอบนิทานที่อ่าน (ต่อเนื่องกิจกรรมจากชั่วโมงที่ผ่านมา)
๗. นักเรียนช่วยกันเรื่องที่เพื่อนอ่านและแสดงประกอบการอ่าน
๘. นักเรียนทุกคนร่วมกันให้คะแนนเป็นระดับดาวสำหรับการอ่านและการแสดง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
 ๑. อ่านผิด สะกดคำไม่ถูกต้อง การแสดงไม่สอดคล้องกับเรื่อง สมาชิกในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือในการแสดง (๑ ดาว ปรับปรุง)
 ๒. อ่านถูกต้องบางคำ เนื้อหาไม่ติดต่อกัน การแสดงไม่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน สมาชิกให้ความร่วมมือบางส่วน (๒ ดาว พอใช้)
 ๓. อ่านถูกต้องแต่ช้า การแสดงสอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน สมาชิกให้ความร่วมมือทุกคน (๓ ดาว ดี)
 ๔. อ่านคำถูกต้อง ใช้น้ำเสียงเป็นตัวละคร การแสดงสอดคล้องกับเรื่อง การนำเสนอค่อนข้างชัดเจน สมาชิกให้ความร่วมมือทุกคน (๔ ดาว ดีมาก)
 ๕. อ่านคล่อง เนื้อเรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์ชัดเจน ใช้น้ำเสียงเป็นตัวละคร การแสดงสอดคล้องกับเรื่อง การนำเสนอชัดเจน สมาชิกให้ความร่วมมือทุกคน (๕ ดาว ดีเยี่ยม)

๙. นักเรียนทำใบงานที่ ๑ สรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป

๑. สุ่มตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอการสรุปเรื่องที่อ่าน
๒. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนนำไปพัฒนานตนเองต่อไป

ภาระงาน/ชิ้นงาน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๓. นิทาน พาเพลลิน

๔. มุมการเรียนรู้ในห้องเรียน

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๓. ใบงานที่๑ สรุปเรื่องที่อ่าน

การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ - การเขียนนิทาน	- ประเมินจากผลงานนักเรียน (ข้อปอพ นิทานพาเพลลิน)	- แบบประเมินการเขียนเรื่อง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐
ด้านทักษะกระบวนการ ๑.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ๒.การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง	- ประเมินการอ่านออกเสียงนิทาน - ประเมินใบงานที่ ๑ การสรุปใจความสำคัญ	- แบบประเมินการอ่านออกเสียง - แบบประเมินใบงานที่ ๑ การสรุปใจความสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นความสำคัญของการอ่านภาษาไทย	- ประเมินการทำงานและการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- การสังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพผ่านขึ้นไป
ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ๑.ความสามารถในการสื่อสาร ๒.ความสามารถในการคิด	๑. การประเมินความสามารถในการสื่อสาร ๒. การประเมินความสามารถในการคิด	แบบสังเกตสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพผ่านขึ้นไป

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ผลการจัดการเรียนรู้

- ด้านความรู้ (K)

.....

.....

- ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

-ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

.....

.....

๒.ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

๓.ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุดารัตน์ มั่งลา)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา/ผู้ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางณัฐลักษณ์ จันทศรีสกุล)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุม

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ประเมินครั้งที่.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
1. อ่านออกเสียงได้ชัดเจน					
2. อ่านได้ถูกต้องตามอักขระ					
3. อ่านถูกต้องตามวรรคตอน					
4. อ่านคล่อง					
สรุปภาพรวม	รวม				
	เฉลี่ย				
	ระดับคุณภาพ				

ประเมิน วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
 (.....)

แบบประเมินใบงานที่ ๑ เรื่องการสรุปใจความสำคัญ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน				รวม	สรุปผลผ่าน/ไม่ผ่าน
		ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็นสมบูรณ์	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์		
		๓	๓	๓	๓	๑๒	
๑	เด็กชายเดชพนต์ ฝ่ายสิงห์						
๒	เด็กชายโกควินท์ จันปัญญา						
๓	เด็กชายธีรภัทร แก้วพรม						
๔	เด็กชายอิทธิกร ใจแสน						
๕	เด็กชายธีรพงษ์ จิณรักษ์						
๖	เด็กชายอัศวินท์ มาตโค						
๗	เด็กชายพิชัยยุทธ สุตาภักดี						
๘	เด็กหญิงกัญญกร นุ่มนัม						
๙	เด็กหญิงชญุชร นุ่มนัม						
๑๐	เด็กหญิงอัญชลี ขวัญประเสริฐ						
๑๑	เด็กหญิงอรศรา ปัดลาด						
๑๒	เด็กหญิงแพรวพรวพราว มาตโค						
๑๓	เด็กหญิงจิราภา ด้วงหิรัญ						
๑๔	เด็กชายภาคิน ทวยบุญ						
๑๕	เด็กชายณัฐพงษ์ ด้วงชะรา						
รวม							
ร้อยละ							

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๐ - ๑๒	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๗ - ๙	หมายถึง ดี
คะแนน ๔ - ๖	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๓	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

ผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

- เกณฑ์การประเมินใบงานที่ ๑ เรื่องการสรุปใจความสำคัญ

รายการพฤติกรรม	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็นสมบูรณ์	บอกข้อความได้ตรงประเด็น แต่ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๐ - ๑๒	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๗ - ๙	หมายถึง ดี
คะแนน ๔ - ๖	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๓	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

ผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมิน การเขียนเรื่อง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน				รวม	สรุปผล ผ่าน/ไม่ผ่าน
		การใช้ศัพท์จำนวน และโครงสร้าง	การเรียงลำดับ เนื้อหา	การสะกดคำศัพท์	รูปภาพประกอบ		
		๔	๔	๔	๔	๑๖	
๑	เด็กชายเดชพนธ์ ฝ่ายสิงห์						
๒	เด็กชายโกควินท์ จันปัญญา						
๓	เด็กชายธีรภัทร แก้วพรม						
๔	เด็กชายอิทธิกร ใจแสน						
๕	เด็กชายธีรพงษ์ จิณรักษ์						
๖	เด็กชายอัศวินท์ มาตโค						
๗	เด็กชายพิชัยยุทธ สุตาภักดี						
๘	เด็กหญิงกัญญกร นุ่มนัม						
๙	เด็กหญิงชญชร์ นุ่มนัม						
๑๐	เด็กหญิงอัญชลี ขวัญประเสริฐ						
๑๑	เด็กหญิงอริศรา ปัดลาด						
๑๒	เด็กหญิงแพรวพราว มาตโค						
๑๓	เด็กหญิงจิราภา ด้วงหิรัญ						
๑๔	เด็กชายภาคิน ทวยบุญ						
๑๕	เด็กชายณัฐพงษ์ ด้วงชะรา						
รวม							
ร้อยละ							

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง ดี
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๔	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

ผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

- เกณฑ์การประเมินการเขียนเรื่อง

แนวทาง	ระดับคุณภาพ				
	4	3	2	1	0
การใช้ศัพท์ จำนวนและ โครงสร้าง	เหมาะสม ทั้งเรื่องไม่มี ข้อบกพร่อง เลย	เหมาะสม ทั้งเรื่อง มีข้อบกพร่อง เล็กน้อย	เหมาะสม ทั้งเรื่อง มีข้อบกพร่อง มาก	บางคำไม่ เหมาะสม มีข้อบกพร่อง มาก	ไม่เหมาะสม ทั้งเรื่อง มีข้อบกพร่อง มาก
การเรียงลำดับ เนื้อหา	สัมพันธ์กันดี ตลอดทั้งเรื่อง	มีข้อบกพร่อง เล็กน้อย	มีข้อบกพร่อง ค่อนข้างมาก	มีข้อบกพร่อง มาก	ไม่สัมพันธ์ กันเลย
การสะกด คำศัพท์	ไม่ผิดเลย	มีสะกดผิดบ้าง	สะกดผิด ประมาณ 10 - 50 %	สะกดผิดเกิน 50 %	สะกดผิดเกิน 90 %
รูปภาพ ประกอบ	สวยงาม สอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง ตลอดทั้งเรื่อง	สวยงาม ภาพบางภาพ ไม่สัมพันธ์กับ เนื้อเรื่อง	สวยงาม ภาพไม่ สัมพันธ์กับ เนื้อเรื่อง ค่อนข้างมาก	ภาพบางภาพ ไม่สวยงาม ภาพส่วนใหญ่ ไม่สัมพันธ์กับ เนื้อเรื่อง	รูปภาพไม่ สวยงามและ ไม่สัมพันธ์กับ เนื้อเรื่องเลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง ดี
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๔	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

ผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ภาษาไทย.....ภาคเรียนที่....๑....ปีการศึกษา..๒๕๖๖.....

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ห้อง.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		๓	๒	๑
๑.มีวินัย รับผิดชอบ	๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันมีความรับผิดชอบ			
๒.ใฝ่เรียนรู้	๔.๒ เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียรพยายามในการเรียน			
	๔.๓ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ			
๓.มุ่งมั่นในการทำงาน	๖.๑ มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวสุดารัตน์ มั่งลา)
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ ๒ ขึ้นไปถือว่าผ่าน

แบบสังเกตสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต						สรุปผล ผ่าน / ไม่ผ่าน
		ความสามารถ ในการสื่อสาร			ความสามารถ ในการคิด			
		เกณฑ์การประเมิน			เกณฑ์การประเมิน			
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	
๑	เด็กชายเดชพนต์ ฝ่ายสิงห์							
๒	เด็กชายโภาวินท์ จันปัญญา							
๓	เด็กชายธีรภัทร แก้วพรม							
๔	เด็กชายอิทธิกร ใจแสน							
๕	เด็กชายธีรพงษ์ จิณรักษ์							
๖	เด็กชายอัศวินท์ มาตโค							
๗	เด็กชายพิชัยยุทธ สุตาภักดี							
๘	เด็กหญิงกัญญกร นุ่มนัม							
๙	เด็กหญิงชญัษร นุ่มนัม							
๑๐	เด็กหญิงอัญชลี ขวัญประเสริฐ							
๑๑	เด็กหญิงอรศรา ปัตลาด							
๑๒	เด็กหญิงแพรวแพรวพราว มาตโค							
๑๓	เด็กหญิงจิราภา ด้วงหิรัญ							
๑๔	เด็กชายภาคิน ทวยบุญ							
๑๕	เด็กชายณัฐพงษ์ ด้วงชะรา							
รวม								
ร้อยละ								

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ ๒ ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์การสังเกตสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
ความสามารถในการสื่อสาร	ถ่ายทอดความคิดและความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมเป็นประจำ	ถ่ายทอดความคิดและความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมเป็นบางครั้ง	ถ่ายทอดความคิดและความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม
ความสามารถในการคิด	มีความสามารถในการคิด และตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมเป็นประจำสม่ำเสมอ	มีความสามารถในการคิด และตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมเป็นบางครั้ง	คิดและตัดสินใจแก้ปัญหาไม่เหมาะสม

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู
โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

ชื่อครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้

รายวิชา รหัสวิชา ชั้น ปีการศึกษา

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

5 : มากที่สุด 4 : มาก 3 : ปานกลาง 2 : น้อย 1 : น้อยที่สุด

กิจกรรม	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ครูมีการเตรียมการสอน					
2. การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน					
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง					
4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
5. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน					
6. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล					
7. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย					
8. กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ					
9. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา					
10. ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย					
11. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
12. ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน					
13. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ					
14. ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม					
15. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม					
16. ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา					
17. นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า					
18. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน					
19. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม					
20. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข					
รวมคะแนน					
รวมทั้งหมด					

สรุปผลการประเมิน

☐ 80- 100

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

☐ 70-79

ระดับความพึงพอใจมาก

☐ 60 -69

ระดับความพึงพอใจปานกลาง

☐ 50-59

ระดับความพึงพอใจน้อย

☐ น้อยกว่า 50 ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

แบบวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล

โรงเรียนบ้านโคกกลางป่อหลุบ																		
แบบวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล รหัสวิชา พ15101 รายวิชา ภาษาไทย ชั้นป.5 จำนวนนักเรียน 15 คน																		
เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ปรับปรุง : ค่าเฉลี่ย 1.50-1.99 หมายถึง ปานกลาง : ค่าเฉลี่ย 2.00-3.00 หมายถึง ดี																		
รายการวิเคราะห์ผู้เรียน (ใส่หมายเลข ลงในช่องเกณฑ์คะแนนที่เลือก) โดย 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง ปานกลาง 1 หมายถึง ปรับปรุง																		
1. ด้านความรู้ความสามารถและประสบการณ์			2. ความพร้อมด้านสติปัญญา			3. ความพร้อมด้านพฤติกรรม			4. ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ			5. ความพร้อมด้านสังคม						
1.1 ความรู้พื้นฐาน			2.1 ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์			3.1 กล้าแสดงออก			4.1 สุขภาพร่างกายสมบูรณ์			5.1 การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น						
1.2 ความสามารถในการแก้ปัญหา			2.2 ความมีเหตุผล			3.2 การควบคุมอารมณ์			4.2 การเจริญเติบโตสมวัย			5.2 การช่วยเหลือ เสียสละ แบ่งปัน						
1.3 ความสนใจและสนใจในการเรียนรู้			2.3 ความสามารถในการเรียนรู			3.3 ความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียร			4.3 มีสุขภาพจิตดี			5.3 มีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกา						
เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - สกุล	รายการวิเคราะห์															x̄
			ข้อ 1			ข้อ 2			ข้อ 3			ข้อ 4			ข้อ 5			
			1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3	
1	1803	เด็กชายเดชพนธ์ ฝ้ายลิ้น	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	2.40
2	1804	เด็กชายโกศลพงษ์ จันปัญญา	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	1	1.47
3	1805	เด็กชายธีรภัทร แก้วพรม	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	1	2	2	1	2	1.40
4	1806	เด็กชายอิทธิกร ไจแสน	2	2	1	2	2	1	2	2	2	3	3	3	2	2	2	2.07
5	1807	เด็กชายธีรพงษ์ จิมรัมย์	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	3	3	2	2	2.20
6	1809	เด็กชายอัศวพงษ์ มาตโค	2	1	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	2	2	2	2.13
7	1810	เด็กชายพิชัยยุทธ สุดากักดี	2	1	1	2	1	1	2	2	2	3	2	2	3	2	2	1.87
8	1813	เด็กหญิงกัญญกร ภูมิנם	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	2.40
9	1814	เด็กหญิงชญชกร ภูมิנם	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	2.40
10	1815	เด็กหญิงอัญชลี ขวัญประเสริฐ	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	3	3	3	3	2.33
11	1816	เด็กหญิงอริศรา ปิตลาด	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2.13
12	1818	เด็กหญิงแพรพรรณพราว มาตโค	1	1	1	3	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1.80
13	1819	เด็กหญิงจิราภา ไสวหิรัญ	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	2.40
14	1848	เด็กชายภาคิน ทวยบุญ	2	1	2	2	1	1	2	2	2	3	2	2	2	2	2	1.87
15	1821	เด็กชายณัฐพงษ์ ไสวชะรา	2	2	2	3	2	2	3	2	2	3	2	3	3	2	3	2.40
		x̄	1.80	1.60	1.67	2.00	1.73	1.60	1.93	2.00	2.00	2.80	2.40	2.60	2.53	2.27	2.33	
		สรุปผล	กลุ่มดี			10	กลุ่มปานกลาง		3	กลุ่มที่ต้องปรับปรุง			2	รวม		15		

โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม

สรุปผลการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล รหัสวิชา ท15101 รายวิชาภาษาไทย ชั้น ป.5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ครูผู้สอน นางสาวสุภารัตน์ มั่งลา

เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ปรับปรุง : ค่าเฉลี่ย 1.50-1.99 หมายถึง ปานกลาง : ค่าเฉลี่ย 2.00-3.00 หมายถึง ดี

ด้านที่	รายการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล	ผลการวิเคราะห์ผู้เรียน						สรุปผล	
		ดี		ปานกลาง		ปรับปรุง		X̄	ความหมาย
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ		
1	1. ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์	0	0.00	10	66.67	5	31.11	1.69	ปานกลาง
	1.1 ความรู้พื้นฐาน	0	0.00	12	80.00	3	20.00	1.80	ปานกลาง
	1.2 ความสามารถในการแก้ปัญหา	0	0.00	9	60.00	6	40.00	1.60	ปานกลาง
	1.3 ความสนใจและสนใจในการเรียนรู้	0	0.00	10	66.67	5	33.33	1.67	ปานกลาง
2	2. ความพร้อมด้านสติปัญญา	1	4.44	10	66.67	4	26.67	1.76	ปานกลาง
	2.1 ความตั้งใจเรียน สดใส	2	13.33	11	73.33	2	13.33	1.93	ปานกลาง
	2.2 ความมีเหตุผล	0	0.00	11	73.33	4	26.67	1.73	ปานกลาง
	2.3 ความสามารถในการเรียนรู้	0	0.00	9	60.00	6	40.00	1.60	ปานกลาง
3	3. ความพร้อมด้านพฤติกรรม	0	1.18	14	49.41	14	49.41	1.98	ปานกลาง
	3.1 กลางแสดงออก	1	4.00	12	48.00	12	48.00	1.93	ปานกลาง
	3.2 การควบคุมอารมณ์	0	0.00	15	50.00	15	50.00	2.00	ดี
	3.3 ความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียร	0	0.00	15	50.00	15	50.00	2.00	ดี
4	4. ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ	9	62.22	5	35.56	0	2.22	2.60	ดี
	4.1 สุขภาพร่างกายสมบูรณ์	12	80.00	3	20.00	0	0.00	2.80	ดี
	4.2 การเรียนรู้แบบใฝ่หา	7	46.67	7	46.67	1	9.62	2.40	ดี
	4.3 มีสุขภาพจิตดี	9	60.00	6	40.00	0	0.00	2.60	ดี
5	5. ความพร้อมด้านสังคม	6	42.22	8	53.33	1	4.44	2.38	ดี
	5.1 การปรับตัวเข้ากับคนอื่น	8	53.33	7	46.67	0	0.00	2.53	ดี
	5.2 การช่วยเหลือ แบ่งปัน	5	33.33	9	60.00	1	6.67	2.27	ดี
	5.3 มีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกา	6	40.00	8	53.33	1	6.67	2.33	ดี
เฉลี่ยรวม		22.01		55.22		22.77		2.08	ดี

จากตารางสรุปผลการวิเคราะห์ผู้เรียนชั้น ป.5 จำนวน 15 คน

พบว่าค่าเฉลี่ยด้านความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม

ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ ความพร้อมด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 อยู่ในระดับ ดี

ครูผู้สอนได้นำข้อมูลการวิเคราะห์ผู้เรียน มาจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียน ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยพิจารณาเกณฑ์

ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ผู้เรียน		
ระดับคุณภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กลุ่มดี	10	66.67
กลุ่มปานกลาง	3	20.00
กลุ่มที่ต้องปรับปรุง	2	13.33

ลงชื่อ _____ ครูผู้สอน

(นางสาวสุภารัตน์ มั่งลา)

นวัตกรรมการศึกษา

"การสร้างเสริมนิสัยรักการอ่าน ด้วยนิทาน"

โดยใช้เทคนิค ๓R

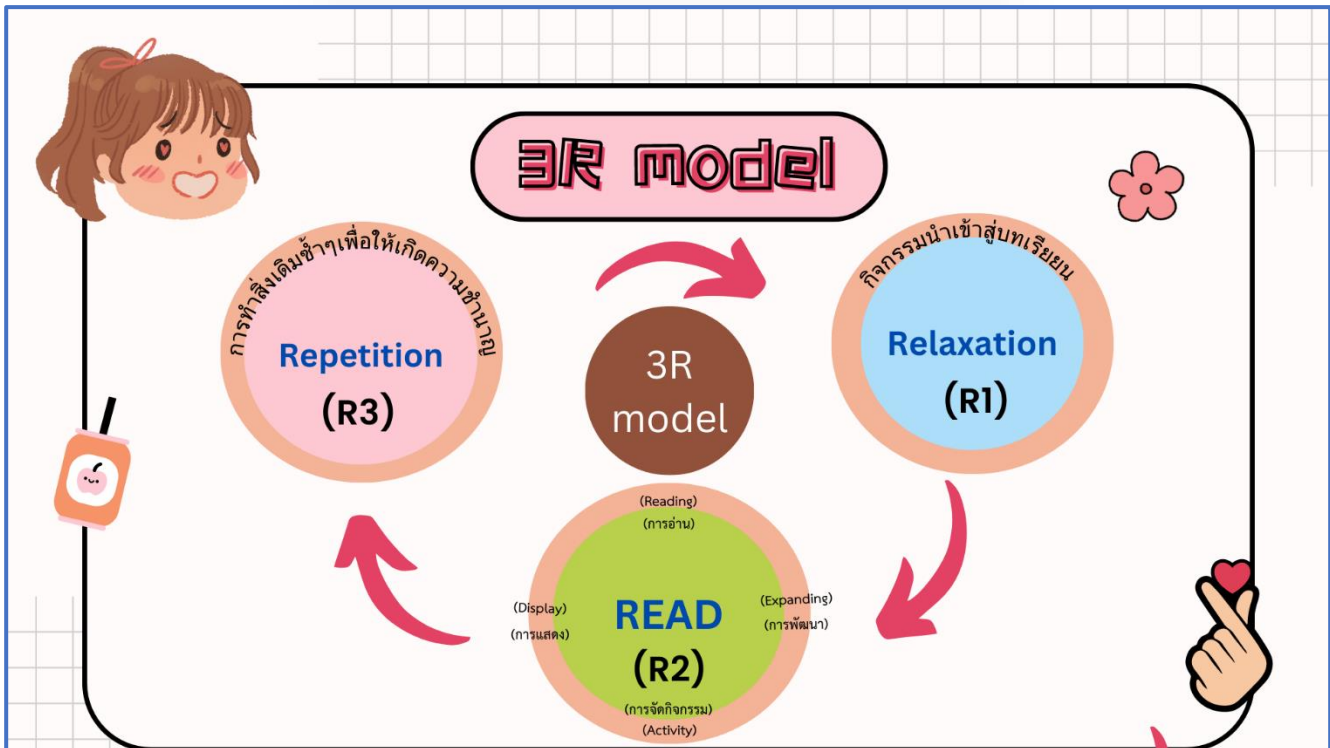
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

โครงการ Innovation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษา
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

นางสาวสุดารัตน มังลา
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

นิทานที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๑. สิงโตกับกระต่ายป่า

ณ ป่าใหญ่แห่งหนึ่ง มีสิงโตกับกระต่ายป่าจอมซี้ซอกลายเป็นเพื่อนกัน วันหนึ่งกระต่ายป่าได้เอ่ยถามสิงโตว่า "ข้าได้ยินสัตว์ตัวอื่นพูดกันว่า ราชสีห์ผู้สูงศักดิ์อย่างเจ้ากลัวเสียงไก่ขันจนแทบวิ่งหนีไปกัน"

สิงโตตอบกลับไปว่า "ใช่แล้ว สิ่งที่เขาได้ยินมาเป็นความจริง สัตว์ใหญ่ๆ ก็อาจจะมึนงงอ่อนเล็ๆ น้อยๆ เช่นกันดูอย่างข้าตัวใหญ่ยังตกใจกลัวเพียงแค่ว่าเสียงคำรามของลูกหมูป่าเลยนะ" เมื่อสิงโตพูดจบ กระต่ายป่าจึงกล่าวตอบขึ้นว่า "อ่า...อ่า...อ่า...ข้าเข้าใจแล้วล่ะว่าทำไมพวกสัตว์อื่นๆ ถึงกลัวเสียงเห่าของสุนัขล่าเนื้อมากมายเช่นนี้"

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

คนซี้ซอมักพยายามหาเหตุผลให้ตนเองถูกกล่าวหาอยู่เสมอ

ได้: <http://www.bangkokpost.com/section/education/30/2014/04/04/01>

๒. สองสาวใช้กับไก่

แม่เฒ่าคนหนึ่งอาศัยอยู่กับสาวใช้สองคน ทั้งสองมีหน้าที่เก็บกวาด เช็ดถูและจัดเก็บข้าวของให้เป็นระเบียบ เช้าวันของทุกวัน ไก่ที่แม่เฒ่าเลี้ยงไว้จะส่งเสียงขันเตือนให้นางตื่นมาปลูกสาวใช้ให้ลุกมาทำงานบ้าน สาวใช้ทั้งสองรู้สึกไม่พอใจที่ตนไม่ได้หลับนอนอย่างสบาย "เป็นเพราะเจ้าไก่ตัวนั้นแน่ๆ ที่คอยปลุกแม่เฒ่าทุกเช้าแบบนี้ เราต้องช่วยกันกำจัดมันแล้วล่ะ" ว่าแล้วทั้งสองก็วางแผนฆ่าเจ้าไก่ แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นอย่างที่สาวใช้คิด เพราะเมื่อไม่มีเจ้าไก่ตัวนั้นแล้ว แม่เฒ่ากลับยิ่งกังวลกว่าเดิมว่าสาวใช้ทั้งสองจะตื่นสายและทำความสะอาदनบ้านไม่ทัน นางจึงตื่นขึ้นมาปลูกสาวใช้ให้ทำงานบ้านกลางดึกของทุกคืนแทน

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกขนั้นถึงตัว

ได้: <http://www.bangkokpost.com/section/education/30/2014/04/04/01>

๓. หมาป่ากับลูกแพะ

กาลครั้งหนึ่งยังมีลูกแพะตัวน้อย ซึ่งเขาชอบนำน้ำส่งดื่มให้ดื่มเรื่อยๆ ทำให้น้องหมาคิดว่า มันเด็กใหญ่เป็นแพะโตเต็มวัยแล้วและดูแลตัวเองได้แล้ว ดังนั้นในเย็นวันหนึ่งขณะที่ฝูงแพะเริ่มเดินจากท้องทุ่งเพื่อกลับบ้าน แม่ของมันก็ส่งเสียงร้องเรียกหา แต่เจ้าแพะน้อยหาได้ใส่ใจจันทรฉายใดๆ พาลงและเล่นสนุกไปโดยไม่ฟัง เมื่อมันเจยหน้าขึ้นมา ฝูงแพะก็จากไปหมดแล้ว

มันอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง ดวงอาทิตย์กำลังจะลาลับขอบฟ้า เขาเริ่มเกรงกลัวว่าไปตามพื้นดิน สายลมเย็นยะเยือกพัดเรื่อยริ้ว ก่อให้เกิดเสียงหวีดหวิวระยิบระยับลูกในทุ่งหญ้า เจ้าแพะน้อยตัวลั่นขมเคียดถึงหมาป่าผู้ล่าสัตว์ มันจึงเดินข้ามท้องทุ่งพร้อมส่งเสียงร้องเรียกหาแม่ กว่ายังไม่ทันจะถึงครึ่งทาง มันก็พบหมาป่าอยู่ใกล้ๆ ดงไม้แห่งหนึ่ง เจ้าแพะน้อยรู้ตัวว่ามันเหลือความหวังเพียงน้อยนิด

"ได้โปรดเถิด ท่านหมาป่า" มันกล่าวเสียงละก่น "ข้ารู้ว่าคุณจะเป็นอาหาร แต่ก่อนอื่นได้โปรดปล่อยข้าให้ข้าพักพิงเพื่อพักผ่อน ข้าอยากจะได้พักผ่อนและมีความสุขที่บ้านที่แสนดีที่นั่น"

หมาป่าชอบความคิดที่จะรอรับว่าทำเพลงสัปดาห์ก่อนลงมือกิน มันจึงเริ่มบรรเลงเพลงสนุกๆ ส่วนเจ้าแพะน้อยก็กระโดดโลดเต้นไปมาอย่างร่าเริง

ระหว่างนั้นฝูงแพะก็ค่อยๆ เคลื่อนขบวนกลับบ้านอย่างเชื่องช้า ท่ามกลางอากาศยามเย็นเสียงขลุ่ยของเจ้าหมาป่าได้ยินไกล บรรดาหมาเลี้ยงแกะหูตั้งขึ้นทันที พวกมันจดจำเพลงที่พวกหมาป่าชอบร้องก่อนจะปล่อยเหยื่อได้ดี พวกมันจึงพากันยกกลับไปยังทุ่งหญ้าในคืนวัน เสียงเพลงของเจ้าหมาป่าหยุดลงทันทีทันใด และในขณะที่มันกำลังเปิดแป้นโดยมีฝูงหมาเลี้ยงแกะไล่กดอยู่ด้านหลัง มันก็ดำดิ่งลงเหวเพราะหมาป่าป่าใจที่ซ่อนกลายในคนแพะน้อยเพื่อให้เจ้าแพะน้อยฟังพอใจ ทั้งๆ ที่มันควรจะกำจัดให้สิ้นกับมันอย่างที่คุณเห็น

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

อย่าปล่อยใจให้ใครมาเปลี่ยนความตั้งใจของคุณได้

ได้: <http://www.bangkokpost.com/section/education/30/2014/04/04/01>

๔. หนูกับช้าง

หนูตัวหนึ่งวิ่งเที่ยวเล่นไปตามเส้นทางเลี้ยวของพระราชวัง มันเห็นหนูที่โยกโฮ้งมากเมื่อออกจากขนาดตัวที่เล็กและชื่อเสียงแย่ๆ เหมือนที่หนูทุกตัวเป็น มันเดินไปตามทาง ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในท้อง มันก็รู้สึกได้ว่าบนถนนมีเสียงอึกก็กรึกโครม ไปนานนักขบวนอันยิ่งใหญ่ก็ปรากฏแก่สายตา เป็นขบวนเสด็จของพระราชและบรรดาข้าราชการของพระองค์นั่นเอง

พระราชกรณียกิจยิ่งใหญ่ระดับประเทศด้วยเครื่องสัปคับหรูหราตระการตา ข้างอุ้งอันอลังการของพระราชเป็นสุนัขและแมวของพระองค์ คนกลุ่มใหญ่พากันแห่ตามขบวนเสด็จ พวกเขาสุดจะปลานเปลี่ยนกับข้างทรง ขณะที่เจ้าหนูกลับไม่มีใครเหลียวแลสักนิด มันรู้สึกเสียหน้าเหลือเกิน

"จึงทำอะไรเช่นนี้" มันร้อง "มองข้าสิ แล้วพวกเขาก็จะเลิเจ้าข้าจุ่มจุ่มมันอย่างรวดเร็ว เพราะขนาดอันใหญ่โตของมันให้หมดที่ข้าให้พวกเขาได้ หรือเป็นเพราะมันยังยับเยินของมัน ข้า ข้าก็มีตา มีหู และมีขาเท่ากันมัน ข้าก็มีความสำคัญ และ..."

ทันใดนั้นแมวของพระราชก็เห็นมันเข้า พรืดตาต่อมา เจ้าหนูก็รู้ว่ามันหาได้มีความสำคัญอันใดเทียบเท่าช้างไม่

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

แค่ดูเหมือนจะยิ่งใหญ่ในบางเรื่อง ไม่ได้ทำให้เราเป็นคนยิ่งใหญ่เลยแม้แต่น้อย

ได้: <http://www.bangkokpost.com/section/education/30/2014/04/04/01>

๕. ผ่านอยากเป็นหงส์

กาลครั้งหนึ่ง มีหุ่นตัวหนึ่งมีขนสีขาวราวกับหิมะ มันรู้สึกภาคภูมิใจอย่างมากกับความงามที่ธรรมชาติได้มอบให้แก่มัน และเจ้าทาก็คิดว่าตัวมันเป็นหุ่นที่สวยงามที่สุดในฝูง

เจ้าหุ่นเริ่มแยกตัวออกจากฝูงและว่ายน้ำตัวเดียว มันพยายามวางตัวให้งดงามและสง่างามที่สุด โดยการชูคอให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะมันคิดว่าถ้ามันมีคอยาวจะทำให้นางงามราวกับหงส์ เจ้าหุ่นพยายามยึดคอกของมันจนมันรู้สึกเจ็บไปหมด แต่มันก็ยังไม่ละความพยายาม

จากนั้นมันก็พบตัวหนึ่งว่ายน้ำผ่านมา และพูดขึ้นมาว่า "ถึงเจ้าจะพยายามอย่างไร เจ้าก็ยังคงเป็นเพียงหุ่นตัวหนึ่งเท่านั้น ไม่สามารถจะกลายเป็นหงส์ได้หรอกนะ"

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

จงพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ การเปลี่ยนแปลงนิสัยของตนเป็นสิ่งที่ยากจะทำได้

ภาพ : http://www.kapornkarns.org/ThaiArt/03_13.jpg

๖. ลิงกับแว่นตา

ลิงตัวหนึ่งเมื่ออายุมากขึ้น สายตาของมันก็เริ่มฝ้าฟางลง ทุกวันมันได้ยื่นมาว่าวิธีที่จะแก้ปัญหานี้ได้ คือการสวมใส่แว่นตา

วันต่อมามันจึงไปยังหมู่บ้านและไปยืมแว่นตามาหลายอัน เมื่อเจ้าลิงกลับไปยังบ้านของมัน มันก็ได้สวมแว่นตาทั้งหมดไว้ตามร่างกาย ทั้งสวมหัว ผูกกับหาง และเอามาคล้องคอ

แต่ไม่มีแว่นอันไหนที่ทำให้มันมองเห็นชัดขึ้น มันจึงโมโหและพูดขึ้นมาว่า "ข้านี่ใจจริงๆ ที่เชื่อคำพูดเหลวไหลของพวกมนุษย์" แล้วมันก็ทำลายแว่นตาทั้งหมด

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

สิ่งของจะมีค่าก็ต่อเมื่ออยู่กับคนที่รู้คุณค่าประโยชน์ของมัน

ภาพ : http://www.kapornkarns.org/ThaiArt/03_14.jpg

๗. นกกระจอกกับแมงมุม

แมงมุมหัวโซ่ตัวหนึ่งเฝ้าบนดงนกกระจอกที่กำลังไล่จับแมลงตัวเล็ก ๆ กินเป็นอาหาร มันจึงคิดว่าใยแมงมุมของมันนั้นจะสามารถดักจับนกกระจอกเอาไว้ได้

เจ้าแมงมุมเร่งชักใยให้หนาและกว้างที่สุดอย่างรวดเร็วเท่าที่จะทำได้ เพื่อหวังจะจับนกกระจอกกินเป็นอาหาร ซึ่งจะทำให้มันอิ่มน้ำสำหรับไปได้อีกหลายวัน เมื่อเจ้าแมงมุมสร้างตาข่ายดักจนเสร็จ นกกระจอกก็บินเข้ามาชนใยแมงมุม และมันก็ถูกล่าอย่างง่ายดาย ทำให้ใยแมงมุมทั้งหมดขาดวินลง เมื่อเจ้าแมงมุมเห็นเช่นนั้น มันจึงกล่าวกับตนเองว่า "ข้าช่างโง่เสียจริงเชื่อว่าดักจับเจ้านกกระจอกได้" จากนั้นมันจึงกลับไปซ่อมแซมใยของมัน เพื่อดักจับแมลงกินเป็นอาหารตามเดิม

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

อย่าพยายามทำในสิ่งที่เกินกำลังความสามารถของตนเอง

ภาพ : http://www.kapornkarns.org/ThaiArt/03_15.jpg

๘. ชาวนชนบทกับแม่น้ำ

วันหนึ่ง ณ ริมฝั่งของแม่น้ำที่ไหลเชี่ยว ชาวนชนบทคนหนึ่งได้ยืนรอเพื่อที่จะข้ามไปยังอีกฝั่งของแม่น้ำ เขาพยายามดูว่า บริเวณใดน้ำตื้นที่สุด จึงจะข้ามแม่น้ำไปได้

เมื่อเวลาผ่านไปครึ่งหนึ่ง เขาตัดสินใจนั่งลงแล้วใช้สมาธิคิดอย่างรอบคอบ และกับใดนั้นเองเขาก็จำได้ว่า "ตำแหน่งที่น้ำไหลเชี่ยวที่สุดคือจุดที่น้ำลึกที่สุด แต่ตำแหน่งที่น้ำไหลเสียงดังที่สุดคือจุดที่น้ำตื้นที่สุด" เมื่อคิดได้แล้วจึงเลือกข้ามตรงตำแหน่งที่น้ำไหลเชี่ยวเสียงดังที่สุดและข้ามไปได้อย่างปลอดภัย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

ไหวพริบและสติปัญญาทำให้รอดพ้นจากภัยอันตรายได้เสมอ

ภาพ : http://www.kapornkarns.org/ThaiArt/03_16.jpg

ตัวอย่างใบความรู้

ฝึกอ่านคำจากนิทาน

เสด็จ	อ่านว่า	สะ + เต็ด
ขนาด	อ่านว่า	ปะ + หนด
ขบวน	อ่านว่า	ปะ + บวน
ขณะ	อ่านว่า	ปะ + หนะ
ถนน	อ่านว่า	ถะ + หนน
บริวาร	อ่านว่า	บอ + วิ + พาน
ลำดับ	อ่านว่า	ล้า + ดัน
ปรากฏ	อ่านว่า	ปรา + กด
อีกที	อ่านว่า	อีก + กะ + ทิก

ตอบคำถามตามความคิด

๑. จงอธิบายลักษณะและความสามารถของแมงมุม?

.....

.....

.....

.....

๒. จงอธิบายลักษณะและความสามารถของนก?

.....

.....

.....

.....

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อนิทาน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้

.....

.....

.....

.....

สรุปใจความสำคัญของนิทาน

๑. ตัวละคร?

.....>

.....>

๒. ทำอะไร?

.....>

.....>

๓. ข้อคิดที่ได้?

.....>

.....>

ชื่อ-สกุล.....เลขที่.....

แบบทดสอบก่อน/หลังเรียน
 การอ่านคำภาษาไทยในนิทาน จำนวน ๕๐ คำ คำละ ๑ คะแนน

กระต่าย	สิงโต	ราชสีห์	สูงศักดิ์	ระเบียง
กวาด	แม่เต่า	กังวล	ส่งเสียง	เฉื่อย
เพลง	พระองค์	เสด็จ	บริพา	ขบวน
ภูมิใจ	หงส์	พยายาม	ธรรมชาติ	อายุ
คล้อง	ประโยชน์	แมลง	อาหาร	สำราญ
สร้าง	ชนบท	ไหล	เขี้ยว	สมาธิ
ปลอดภัย	ตำแหน่ง	พระจันทร์	วันเพ็ญ	สงสัย
หัวเราะ	เปลอ	ศัตรู	สมบัติ	ฐานะ
ยำเกรง	พิสูจน์	เหตุการณ์	กลับกโลก	เยื่อหุ้ม
ตระกูล	มนุษย์	ฟ้าถล่ม	ตลอด	กระทั่ง

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู
โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

ชื่อครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้

รายวิชา รหัสวิชา ชั้น ปีการศึกษา

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

5 : มากที่สุด 4 : มาก 3 : ปานกลาง 2 : น้อย 1 : น้อยที่สุด

กิจกรรม	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ครูมีการเตรียมการสอน					
2. การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน					
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง					
4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
5. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน					
6. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล					
7. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย					
8. กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ					
9. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา					
10. ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย					
11. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
12. ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน					
13. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ					
14. ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม					
15. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม					
16. ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา					
17. นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า					
18. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน					
19. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม					
20. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข					
รวมคะแนน					
รวมทั้งหมด					

สรุปผลการประเมิน

☐ 80- 100 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ☐ 70-79 ระดับความพึงพอใจมาก

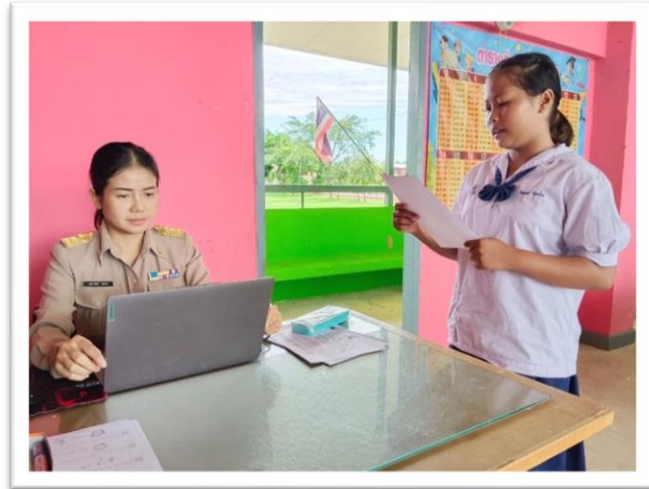
☐ 60 -69 ระดับความพึงพอใจปานกลาง ☐ 50-59 ระดับความพึงพอใจน้อย

☐ น้อยกว่า 50 ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ภาคผนวก ข

ภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยใช้นวัตกรรม “การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ภาพที่ ๑ ทดสอบการอ่านภาษาไทยรายบุคคล

ภาพที่ ๒ แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการแก้ปัญหาการเรียนรู้และ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน (PLC)

ภาพที่ ๓ กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (การเล่น Cup Song ประกอบเพลง)

ภาพที่ ๔ กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม
“การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านด้วยนิทาน โดยใช้เทคนิค ๓R

ภาพที่ ๕ การแสดงประกอบการอ่านนิทาน

ภาพที่ ๖ การแข่งขันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

ภาพที่ ๗ ทำใบงาน ป๊อบอัพนิตานหรรษา พาเพลิน (การแต่งนิทานตามจินตนาการ)

ภาพที่ ๘ ผลงานนักเรียน (การแต่งนิทานตามจินตนาการ)

ภาพที่ ๙ นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

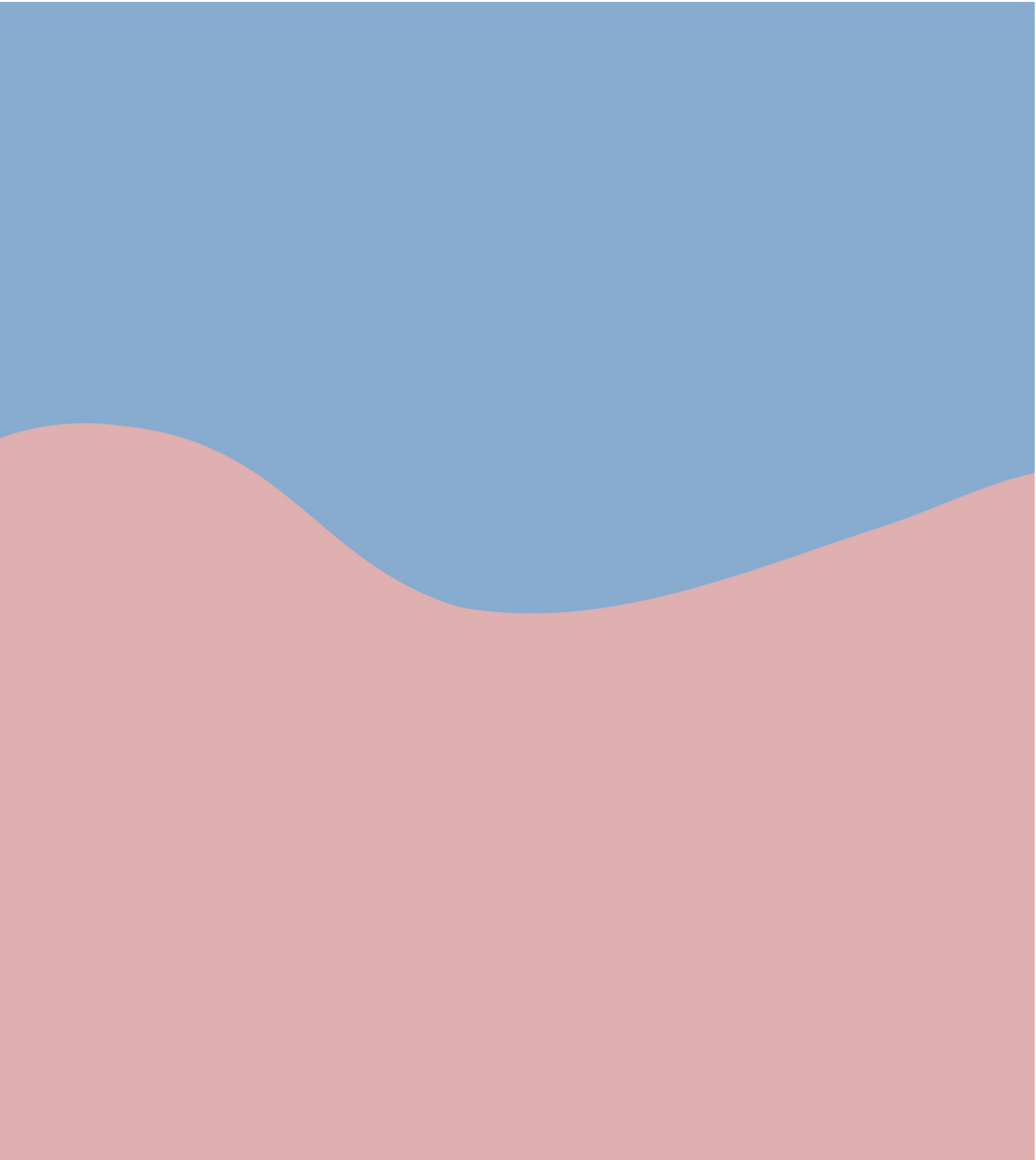
ภาพที่ ๑๐ ฝึกอ่านนิทานเป็นประจำทุกวัน

ภาพที่ ๑๘ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการนิเทศการจัดการเรียนการสอน

ภาพที่ ๑๙ ผู้บริหารสถานศึกษานิเทศการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ